

кореспондентъ бѣхъ и на в. „България,“ дори и срѣщо голѣмото неблагоприятие на моитѣ православни съграждани срѣщу *папищашкия вѣстникъ* на Цанкова, както го наричахъ, съ които съмъ ималъ доста прѣспирни и неприятности за него. Заслужва да споменъ иѣщо и за тѣхъ.

Бѣше прѣвъ зимата 1859—60 г. Единъ день по-видни граждани, свикани нарочно на частно събрание въ къщата на зетя ми Х. Петка, пратихъ да ме повикатъ, и азъ отидохъ. Тѣ ми направихъ слѣдующето прѣдложение: 1) да се откажъ отъ настоятелството на в. „България“ и да прѣкъснъ всеко съ издателя му сношение; 2) пакета съ вѣстникитѣ, който ще пристигне съ първата поща, да ги не раздамъ на *сломошествователитѣ*, а да го пратъ въ общината, за да бѣде публично изгоренъ; 3) писмено да явъ на Цанкова да не праща вече вѣстника си въ Търново.

— Ако си нашъ съгражданинъ, ако си съ насъ, ако не искашъ да се дѣлишъ отъ насъ, ще ни послушашъ и ще направишъ, което ти искаме и молимъ за доброто на общата работа въ Цариградъ; това го искатъ отъ тамъ; на всекъдѣ тѣй ще направятъ съ Цанковия вѣстникъ, — аргументираше допълнително общото прѣдложение единъ отъ събранитѣ старѣи Димитръ Х. Ничовъ, най-умѣющия да говори изъ между тѣхъ. А тѣ бѣха не по-малко отъ една дузина: Статаки Х. *Николау* (бащата на добритѣ наши патриоти, Братия Е. Паница, въ Виена), Кръстю *Молчоглу*, Ст. *Карагиозоглу*, Танасаки Х. *Николовъ* (бащата на майоръ Паница и братъ на С. Х. *Николау*; (разликата на фамилярното име бѣше, че послѣдний бѣше се научилъ да пише и да се подписва български; а първия—по-стария братъ—още не), Георги Н. *Кабачиоглу* и други, въ числото на които и учителитѣ: Н. Михайловски и Н. Златарски. Богъ да ги прости; тѣ сж сега всички покойници, и незнамъ да ли има нѣкой отъ тѣхъ още живъ.

Знаяхъ, че между търновскитѣ граждани—*голѣмци* имаше роптание върху вѣстника, който осмиваше *святия нуръ* въ Ерусалимъ и закачеше вѣрата ни, но и пакъ твърдѣ ненадѣйно бѣше за мене това колективно тѣхно прѣдложение на една такава демонстрация срѣщу в. „България,“ прѣдложение подкрѣпено съ присѣтствието и на интелгентнитѣ учители, и това ме поставяше въ трудно и тѣсно положение.